

Bogár László: Hamis számok fogságában

2013 augusztus 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Már az egész világsajtót bejárta az az egyszer? grafikon, amely mindössze azt ábrázolja a közgazdaságtanban kevésbé jártas laikusok számára is nyilvánvaló módon, hogy az IMF milyen formában is képzelte el az elmúlt évek során Görögország válságából való kilábalását.

Az ábra tragikomikus módon azt mutatja meg, hogy 2008-tól kezdődően a Nemzetközi Valutaalap és az Európai Bizottság szakértői stábjainak becslése szerint hogyan kellene alakulnia a görög GDP-nek. Már természetesen akkor, ha Görögország pontosan, szépen betartja az IMF–EU páros utasításait, és végrehajtja azokat a fájdalmas, de „elkerülhetetlen” intézkedéseket, amelyeket ez a duó minden problémára megoldásként javasol.

A tényeket boncolgatva láthatjuk, hogy 2007-ben, még jóval az akut válság 2008. őszi kitörése előtt, az akkor négyszázalékos éves GDP-növekedési ütem két százalékra mérséklődését prognosztizálták 2010-re. Az viszont mínusz ötszázalékos lett, vagyis a szerény növekedés helyett súlyos visszaesés következett be. Azt azért nem állíthatjuk persze, hogy az említett duó közben tétlenkedett volna, mert egy évvel később a 2011-re kiadott prognózisukban már mínusz egyszázalékos növekedéssel számoltak. Ehelyett a valóság 2011-ben mínusz nyolcszázalékos növekedés, tehát addigra már „szabadésben” zuhant a görög gazdaság. Ám a java még csak most következett! Bár innentől persze inkább már bohózatba fordult az ügy, 2009-ben ugyanis újabb prognózis következett.

Ekkor már illett volna gyanút fogniuk a „szakértőknek”, hogy a világ alapvető folyamatai nem egészen illeszkednek hézagmentesen ahhoz az értelmezési kerethez, amelyet az IMF globális zsinórmértékként használ. Ebben az évben, a prognózis készítésekor már mínusz négyszázalékos esést mutat a görög gazdaság, de az IMF még mindig úgy véli, hogy hát igen, most van egy kis gyengélkedés, de aztán minden jóra fordul, és 2012-ben már azért legalább nullára feljön a gazdasági növekedés.

A valóság e helyett 2012-ben mínusz kilenc százalék volt. Három egymást követő év totális kudarca után azt gondolhatná az ember, hogy a valutaalap most már átfogó revízió alá veszi egész világértelmezési logikáját, de nem ez történik. 2010-ben, amikor már több mint ötszázalékos a gazdasági visszaesés, még mindig úgy véli, hogy legfeljebb egy évig lesz még így, de aztán meredeken javul majd a növekedési grafikon, és 2013-ra már valóban legalább a stagnálás szintjére erősödik vissza a görög gazdaság. Talán most már nem annyira meglepő, a valóságos 2013-as adat legalább 7-8 százalékos visszaesés lesz. És végül persze 2011-ben is elkészül a prognózis, ami akkor a változatosság kedvéért egy évvel későbbre, 2014-re teszi a nulla szintre való visszakapaszkodást.

Nem tekintem feladatommak, hogy megbecsüljem a görög gazdaság jövő évi teljesítményének alakulását, de annyit azért megkockáztatnék, kicsi a valószínűsége, hogy ez a 2011-es becslés bármennyivel is közelebb lesz majd a valósághoz, mint az eddigiek. Talán a Nemzetközi Valutaalap vezető elemzői is érezhették, hogy azért nem feltétlenül kellene a még inkább globális köznevetség tárgyává válni, ezért a 2012-es becslésük már óvatosabb volt, azt írják, hogy a nulla szintre való visszakapaszkodás 2016 és 2018 közé tehető majd. A mai, meglehetősen hisztérikus világban ez „kellemesen” távoli időpont ahhoz, hogy bárki vegye a bátorságot és vitába merjen szállni velük. Én sem teszem, inkább azt javasolom, hogy ennek kapcsán vizsgáljuk meg egy kicsit a dolog mélyebb rétegeit.

Az a tény, hogy ebben a 2007-től 2017-ig tartó évtizedben a görög gazdaság teljes visszaesése összesen negyven százalék körül lesz majd, ami a világháborús pusztításhoz közel álló szint, önmagában is elég nagy tragédia. De hogy mindeközben az IMF eredeti, 2007-es becslésének logikája erre az évtizedre harmincszázalékos növekedést feltételezett, az abszurdum. Szóval, hogy „csak” az eljövlel nem találták el, és ezzel a legtekintélyesebb nemzetközi szervezet nagyjából a „jereváni rádió jelenti” című mutatótörténelmi mélypontjára süllyedt. Ilyet, mondjuk, Rákosi Mátyás Országos Tervhivatalában produkáltak utoljára 1950-ben, amikor a reálbérek tervezett húszszázalékos növekedése helyett azok húszszázalékos csökkenése következett be az első öt éves terv időszakában. Bár az igazság az, hogy azért „versenyképes” volt mindezzel Kádár János tervhivatala is, ahol egy 1975-ben készült hosszú távú koncepció szerint 1990-re a reálbéreknek meg kellett volna duplázódniuk. Megduplázódás helyett azonban 1990-ben a reálbérek hat százalékkal alacsonyabbak voltak, mint tizenöt évvel annak előtt. És tegyük hozzá, ma, közel harminc év elteltével is csak körülbelül 16 százalékkal magasabbak a már 1990-re beígért százszázalékos szintnél. Ha tehát egyáltalán lesz valaha is az 1975-ös reálbérek kétszeresítés kitévő átlagbér Magyarországon, az a távoli jövő kódéba vész.

A világot irányító erők, amelyek egyébként már Rákosit és Kádárt is bábfiguraként használták, és amelyek most éppen Görögországot kívánják „megmenteni”, mindig rendelkeznek valami biztos tippel arra nézvést, hogy miként kellene a fejlődés folyamatát felgyorsítani. Miközben napról világosabb, hogy minden lépésükkel csak a globális kifosztó szivattyúk hatékonyabb működését próbálják elősegíteni. És mindez egészen addig tart majd így, amíg hagyjuk! Amíg bambán asszisztál a világ és benne a magyar nép önmaga felszámolásához.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Ajánló

